

Naam: Lucie, Benjamin (Ben)

Reg.nr: L74257

Ben is op 2 maart 1922 geboren in Kinistino, Saskatchewan. Kinistino ligt in het Kinistin First Nations Reservaat dat in 1900 is opgericht (een administratieve fout veranderde de naam in Kinistino), het is het gebied van de Kinistin Saulteaux Nation. Het postadres is de winkel in Glen Mary. Zijn zus Mary Rose vult op 28 juli 1945 een inlichtingenlijst in, de ouders kunnen niet lezen of schrijven:

Zijn vader is Marcel, zijn moeder is Virgina. Zij trouwden op 1 augustus 1910 in Glen Mary.

Ben heeft 2 broers, Mack Basil (dient overseas) en Alex Lucia (+ 2 jaar oud in 1919) en 2 halfbroers met de achternaam Deschambeault: John Adam en Louis Nedrick.

Ben heeft 4 zussen: Mary Rose, Alma, Isabella (+ 25 mei 1938) en Sarah Victoria. Hij heeft ook 2 halfzussen met de achternaam Umpherville: Catherine en Elisabeth (+ 4 juli 1931).

De familie is van oorsprong Franstalig, zij spreken ook Engels. Vader is boer en bosarbeider.

Ben gaat tot 1932 naar school. Hij is dan 10 jaar oud en heeft grade 4. Ben werkt tussen 1936 en 1942 op de boerderij van John Johnson. Hij heeft 2 jaar met een tractor gereden en daar deed hij reparaties bij. In de winters van 1939 tot 1941 werkt hij als houthakker bij Oscar Thornton. Zijn vader is ziek, Ben ondersteunt deels zijn moeder.

Van 1940 tot zijn inschrijving is Ben bij de Prince Albert Volunteers. Hij neemt deel aan de Dundurn kampen in 1940 en 1941.

Op 14 januari 1942 meldt hij zich in Prince Albert voor het Canadese leger: "To see what it is like". Na zijn dienstdienst zou hij timmerman willen worden.

Ben is 1,72 m. lang en weegt 68 kg. Hij heeft bruine ogen en zwart haar. Als 14-jarige heeft hij longontsteking gehad.

Ben vist en speelt gitaar.

Op 14 januari 1942 wordt Ben eerst ingedeeld bij #12 District Depot in Prince Albert. Op 4 februari gaat hij naar #2 CABTC, een basistrainingskamp in Lansdowne Park, Ottawa. Op 22 april 1942 wordt Ben geplaatst op #22 CAEBT, een trainingskamp van de genie, in North Bay, Ontario.

Hij wordt kanonnier op 26 augustus 1942 bij A1 CATC, een opleidingscentrum van de artillerie, in Petawawa, Ontario. Hij heeft daar een gesprek (6 oktober 1942) en in het verslag staat dat Ben een jonge vent is die de meeste tijd van zijn leven in de wildernis heeft doorgebracht. Hij wil samen met zijn broer, Mack, overseas gaan.

Hij haalt op 19 oktober 1942 zijn rijbewijs, Driver I/C, class III wheeled. Hij wordt daarna naar Engeland gestuurd, waar hij zich op 19 december 1942 meldt bij 1 CARU, een reserve-eenheid van de artillerie. Op 6 januari 1943 heeft hij weer een gesprek. Genoteerd wordt: een rustige, traag antwoordende jongen. Gemiddeld intelligent. Hij wil graag naar zijn broer die bij de Genie zit.

Op 29 januari 1943 wordt Ben sappeur bij de Genie, eerst bij 1 CERU (reserve-eenheid), later bij 3 CREC.

Op 4 oktober 1944 doet de vredesrechter van het hof van County Borough of South Shield een uitspraak. Madeline Ivy Miller Turner claimt dat Ben de vader is van haar kind, geboren op 26 mei 1944. De rechter geeft haar gelijk en Ben wordt veroordeeld tot het betalen van 10 shilling per week, voor het onderhoud en de opvoeding van het kind, totdat die 15 jaar is, 10 shilling voor de kosten gemaakt bij de geboorte, 25 shilling gerechtskosten en £ 2 en 8 shilling die hij heeft ontvangen om voor het hof te verschijnen op de zittingsdag (4 augustus 1944). Ben is niet op komen dagen. De aalmoezenier noteert op het papier van het vonnis dat Ben op 1 oktober is gesneuveld.

Tot 12 augustus 1944 blijft hij bij de Genie, dan wordt Ben ingedeeld bij de Rocky Mountain Rangers, infanterie, waar hij een omscholingscursus krijgt. In zijn paspoort wordt genoteerd dat hij op 29 augustus de cursus nog niet heeft afgerond, maar dat hij redelijk getraind is.

Op 1 september 1944 komt Ben aan in Frankrijk, op 5 september 1944 wordt hij ingedeeld bij de Black Watch (Royal Highland Regiment) of Canada.

Op 1 oktober 1944 vocht de 5^e Infanterie Brigade om het bruggenhoofd over het kanaal Antwerpen-Turnhout uit te breiden. Dat gebeurde bij St. Leenaarts met een aanval op Brecht en Eindhoven (plaatsje in België aan het kanaal). De Calgary Highlanders startten de aanval richting Brecht. Zij zorgden voor de startpositie van de Black Watch, die de aanval richting Brecht overnam. De Calgary's zouden daarna oprukken richting Eindhoven.

Als Brecht en Eindhoven waren ingenomen, zou de 6^e Infanterie Brigade uitbreken uit het bruggenhoofd , op 2 oktober 1944 Lochtenberg veroveren en vervolgens oprukken naar Brasschaat om contact te maken met de 4^e Infanterie Brigade, die Merksem in zou nemen en het noordelijk havengebied van Antwerpen.

Deze operatie met 3 Brigades van de 2^e Canadese Infanterie Divisie was een noodzakelijke voorbereiding op de aanval op Zuid-Beveland.

De Black Watch startte om 8.00u. de aanval op Brecht. Vooraf aan de aanval werd door de artillerie iedere mogelijk verdedigde positie beschoten. Tijdens de inname van de restanten van de stad werd hevig gevochten. Rond het middaguur was Brecht in handen van de Black Watch. Daarna werd Brecht beschoten door de Duitsers en wat overbleef van Brecht was een ruïne waar sluipschutters in rond dwaalden. De Black Watch telde op 1 oktober 119 slachtoffers, waaronder 26 doden. Daardoor bereikte het bataljon, met het oog op komende aanvallen qua sterkte een kritieke ondergrens.

Uit het oorlogsdagboek van de Black Watch:

1 Oktober, zondag.

Het weer - bewolkt met af en toe buien. Vanmorgen vroeg begon het regiment de aanval om de stad Brecht in te nemen en te ontruimen met tanks en artillerie ter ondersteuning. De aanval was goed gepland en ging om 08.00 uur door de voorste posities van de Calgary Highlanders. Het gebied waar de aanval plaatsvond, was de vorige avond zorgvuldig nagelopen en iedereen was zich te allen tijde volledig bewust van het plan, de doelstellingen, en wat de flanken aan het doen waren. Het succes van de aanval was van tevoren verzekerd doordat de eenheid alle tijd had gehad om een zorgvuldige aanval te plannen en uit te voeren. De vijand bood vastberaden weerstand in de stad, maar de artillerie en mortieren hadden een geweldig effect op hem, zelfs voordat we de stad binnen gingen. De nauwkeurigheid van het spervuur was zo groot dat toen schutters het punt bereikten waar de vijandelijke mortieren waren gelokaliseerd. Alle zes de mortieren buiten gebruik waren, en in het gebied meer dan veertig kraters van medium- en veldartillerie-granaten zaten. Halverwege de dag zat het regiment op goed verdedigde posities en kolonel Ritchie ging naar een O Group (*red: krijgsberaad*) in het regimentshoofdkwartier. Mortieren en beschietingen waren de hele dag erg zwaar, en veel sluipschutters waren actief in de buitenwijken van de stad. De Scouts, op een patrouille, ontdekten de vijand aan de zuidwestelijke kant van de stad, dus werd compagnie C gestuurd om ze op te ruimen en de andere compagnieën ontruimden de huizen rond het centrum van de stad. De vijand had zich op al zijn posities teruggetrokken, uiteraard zeer gehaast, daar hij stapels munitie had

achtergelaten. De rest van de dag en de nacht hielden de Duitsers zich tevreden met krampachtige beschietingen en mortieren.

Ben sneuvelt deze dag, 22 jaar oud, DOW (died of wounds), zwaargewond aan de rechter heup en de linkervoet door granaatscherven. Ben wordt naar het 18th Field Ambulance gebracht. Daar krijgt hij om 09.00u morfine toegediend. Hij overlijdt om 11.00u.

Ben krijgt een tijdelijk graf op het RK-kerkhof van Westmalle. Op 21 juni 1945 volgt een herbegrafenis op het Canadees kerkhof in Bergen op Zoom. Ben is begeven in plot 5, rij E, graf 12.

Ben is onderscheiden met de 1939-1945 Star, de French-German Star, de Defence Medal, de War Medal en de Canadian Volunteer Service Medal met clasp.

Bronvermelding:

[Casualty Details | CWGC](#)

[Private Benjamin Lucie \(Onbekend-1944\) - Find a Grave-gedenkplek](#)

[Ancestry.com - Canada, World War II Records and Service Files of War Dead, 1939-1947](#)

http://www3.ns.sympatico.ca/laird.niven/public_html/oct_44.htm

De Eerste Dam, De gevechten voor de toegang tot Zeeland van Merksem naar Woensdrecht, pagina 351. Auteur Robert Catsburg.

Zuehlke, M - Terrible Victory ISBN 978-1-77162-030-7